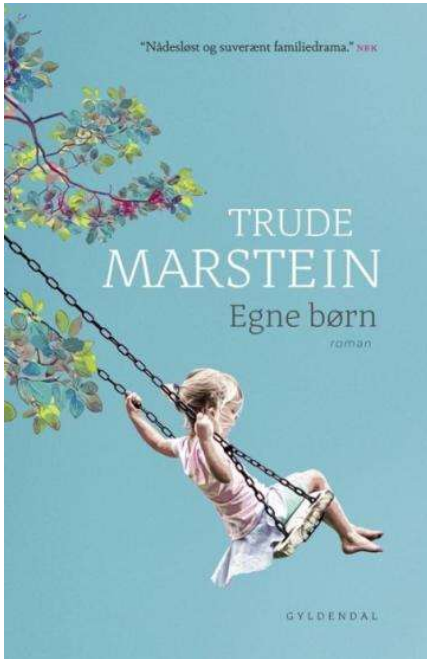

BOG

EGNE BØRN (/BOEGER/EGNE-BOERN)

Af Trude Marstein (/forfattere/trude-marstein) (2024)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/egne-boern) for at anmelde

Kan man lappe familieidyllen med en dunk svenskrød maling? Trude Marstein skriver eminent om komplekse dynamikker i en bonusfamilie.

ANMELDELSE

17 apr.24

(/users/barbara-rugholm-hessellund)

Af Barbara Rugholm (/users/barbara-rugholm-hessellund)
Redaktør

Kan man lappe familieidyllen med en dunk svenskrød maling? Trude Marstein skriver eminent om komplekse dynamikker i en bonusfamilie.

Norske Trude Marstein er aktuell med sin femte roman på dansk, et nuanceret og virkelighedsnært portræt af de modsætningsfyldte dynamikker i en moderne familie med far, mor, kærester og (bonus)børn.

Det er sommer, og hovedpersonen Anja og kæresten Pål tilbringer weekenden på en ødegård i Sverige, som Anja ejer med eksmanden Ivar, der også er på torpet og har taget deres to fælles teenagebørn og sin kæreste med. Desuden ankommer Anjas voksne datter med sin nye kæreste. Han læser psykologi og kommer på hårdt arbejde. Det er nemlig fælles arbejdsweekend, facaden skal slibes ned og males rød, men mest af alt knager det i familiefurerne, og det vil den unge psykologispire gerne både forstå og forløse, selv om han endnu ikke kan gro et skæg.

Anderledes ser det ud fra teenagernes perspektiv. Drengen Falk har det svært og er ved at bryde sammen, og storesøster Lotte giver ikke meget for sine forældres påhit om at renovere ødegården i fælles fordragelighed: *”Skal Pål og far så ligesom være kammerater og så skal du og Solveig være veninder?” sagde hun med munden fordrejet i væmmelse.*”

Omgivet af (eks)kæreste, fællesbørnenes momentvise modvilje og modløshed og sin voksne datters eksplosive vredesudbrud og en åbenmundet stud.psych forsøger Anja at navigere i weekendens minefelter med melankolien og minderne om samlivet, bruddet og tiden som alenemor:

”Så ensomt det har været at være mor alene, så utrolig ensomt på så mange måder. Ensomt at lave lørdagspizza, og arme riddere til morgenmad om søndagen. Ensomt at have samtaler med børnene om spilletid, oprydning på værelser, tis på toiletbrættet, hvor vi skal tage hen på ferie, hvorfor vi findes i verden og meningen med alting”.

Portrættet af Anja er stærkt og bærer romanen med nuancerede beskrivelser af hendes følelsesmæssige udsving og relationer over tid. Marstein skriver genkendeligt om almindelige mennesker, og hendes stil er derfor blevet betegnet *”IKEA-realisme”*. Netop genkendeligheden giver sammen med stærke dialoger og observationer læseren en fornemmelse af at være med på ødegården. Man mærker lugten af maling, eksplosionsfaren i teenageafdelingen og den trykkede stemning og krummer skiftevis tæer og føler med familien.

Trude Marstein har til gode at få sit store gennembrud i Danmark. Jeg håber, det kommer med denne fremragende roman om skilsmisse, relationer og livsvalg og om at være nogens (sted)moder eller bonusbarn. Forfatterens skarpe pen og psykologiske gehør er værd at stifte bekendtskab med, her i Karen Fastrups glimrende oversættelse. Dette er hendes mest suveræne roman, nye læsere kan fint begynde her, men hele forfatterskabet må anbefales. Trude Marstein er en af Norges bedste samtidsforfattere.

BOGDETALJER

